

Jesper Brochmands prædiken juledag

Taler

Jesper Brochmand
Biskop

Omstændigheder

Prædikentekst:

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14

Evangelium paa Christi Fødsels Dag.

Luc. 2. Cap. 1-14. v.

Men det begav sig i de Dage, at en Befalning udgik fra Keyser Augustus, at al Verden skulde beskrives. (Denne Beskrivelse var den første, som skede, der Cyrenius var Landherre i Syrien.) Og alle gik at lade beskrive sig, hver til sin egen Stad. Men Ioseph gik ogsaa op af Galilæa, af den Stad Nazareth til Iudæa, til Davids Stad, som kaldes Bethlehem, fordi hand var af Davids Huus og Slægt; at lade beskrive sig med Maria sin trolovede Hustru, som var frugtsommelig.

Men det skede, som de vare der, blev Tiden fuldkommen, at hun skulde føde. Og hun fødte sin Søn den Førstefødte, og svøbte ham, og lagde ham i en Krybbe; thi de havde intet Rum i Herberget. Og der vare Hyrder i den samme Egn, som holde Nattevagt over deres Hiord. Og see, HErrens Engel stod over dem, og HErrens Klarhed skinnede om dem, og de frygtede saare. Og Engelen sagde til dem: frygter ikke; thi see, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket. Thi eder er i Dag en Frelser født, som er Christus, HErren i Davids Stad. Og det skal I have til Tegn: I skal finde et spædt Barn svøbt, liggendes i en Krybbe. Og strax var med Engelen en himmelske Herskares Mangfoldighed, som lovede Gud, og sagde: Ære være Gud idet Høyeste, og Fred paa Iorden, og i Mennsker en Velbehagelighed.

Kommer, I Guds Børn, og begræder Verdens Uagtsomhed i at tage imod IEsu Christum, Verdens Frelser og Kongernes Konge. See nu fuldkommnes det, som

Esaias C. 1, 3. klarligen siger: En Oxe kiender sin Eyermand, og et Asen sin Herres Krybbe, men Israel kiender det ikke, og mit Folk forstode det ikke. See, nu maae man vel sige med Propheten Ieremias C. 8, 7. Storken i Luften kiender sin bestemte Tiid, og Tranen og Svalen vare paa den Tiid, som de skulle komme; men HERrens Folk kiender ikke HERren.

See, nu gaaer det for sig, som Iohannes i Evangelio C. 1,10. 11. veemodeligen taler: Ordet var i Verden, og Verden er giort ved Ordet, og Verden kiendte ham ikke, hand kom til sine egne, og hans egne annammede ham ikke. Giver Agt paa Verdens Fyrster, hvor lidet eller aldeles intet de tænke paa IEsu, og paa hans herlige og hellige Fødsel til Verden. Paa den Tiid, der IEsus føddes, da begav det sig, at der udgik et Bud fra Keyser Augustus, at al Verden skulde beskrives til Skat. Augustus, den Romerske Keyser, tænker paa Verden, paa Liggendefæ at samle i Verden, paa Skat og Tynge at legge Meniskene paa i Verden. Hand tænker intet paa det, der staaer i Ps. 2, 10. c. Og nu, I Konger! lader eder undervise, lader eder tugte, I Dommere paa Iorden!

Tiener HERren med Frygt, glæder eder med Bævelse. Kysser Sønnen, at hand ikke blivervred, og I omkomme paa Veyen; thi hans Vrede skal snarlig optændes. Men salige ere alle de, som troe paa ham. Hand tænker intet paa det Daniel sagde, der hand udtolkede Nebucadnesar den Drøm om de fire Monarchier thi der hand havde berettet, hvorlede derene Monarchie efter det andet skulde undergaae, setter hand dette derhos: Men Gud af Himelen skal oprette et Kongerige, som ikke skal ødelegges evindeligen, og hans Kongerige skal ikke kome til et andet Folk.

Det skal sønderslaae og endeligen ødelegge alle disse Kongeriger, men dette skal blive ved evindeligt, Dan. 2, 44. Hand tænker intet paa Christi Advarsel, Matth. 6, 19. 20. I skulle ikke samle eder Liggendefæ paa Iorden, som Rust og Møl fortærer, og der som Tyve kand igienembryde og stiele dem. Men samler eder Liggendefæ i Himmelen, der som hverken Møl, og ey Rust fortære dem, der som Tyve ikke igiennembryde og ey stiele. Hand tænker ikke udi denne hans Vælde paa disse HERrens Ord i Ps. 82, 6. 7. Ieg haver sagt, I ere Guder, og allesammen den Høyestes Børn; men I skulle døe som Mennisker, og som Tyranner forfare og gaae til Grunde.

Saa langt er det fra, at Keyser Augustus af Christi Tilkommelses Nærværelse lader sig bevæge til Mildhed og Miskundhed; at mere denne Beskrivelse til Skat

erden allerførste, og skede, der Cyrenius var Landsherre i Syrien. Saa gaaer det til, og saaledes haver det altid gaaet til i denne onde Verden, at, jo nærmere Guds og Iesu Rige er kommen til Mennisken, jo mere trænger Modgang og Bedrøvelse sig ind paa Guds Børn. See til det Iødiske Folk i Ægypten, der HERren havde sagt til Folket ved Mosen 2 Bog 3, 17. og C. 5, 1. rc. Ieg vil udføre eder af den Ægyptiske Elendighed; jeg vil indføre eder i det Land, som flyder med Melk og Honning, da begynder Plagen og Bedrøvelsen først at tage ret til.

Thi der Pharaos hører HERrens Villie, om sdet Isaelitiske Folk at lade løs af Ægypten, da bliver hand optændt med Vrede, og siger: see, Folket formeres, og I lade dem hvile af deres Tyngsel. Lader Arbeidet blivetungt over dem, at de have nok at gjøre, saa de ikke forlade sig paa løgnagtige Ord. Hvorfor Israels Børn blive ilde tilfreds med Moses og Aaron, og sige: HERren see paa eder, og dømme, at I have gjort os saa ilde lugtendes for Pharaos og hans Tienere, at faae dem Sverdet i Haanden, at ihjelslaae os, 2 Mos. 5, 21.

Saa gaaer det og til, der Iesus, Verdens Frelsere, skal fødes til Verden. Israels Børn havde forhaabet, at, naar Christus skulde fødes, da skulde det fuldkommes, som HERren haver sagt, HERren skal give dine Fiender slagne for dig, som sette sig op imod dig; ad een Vey skulle de komme imod dig, og ad syv Veye skulde de flye for dig. Alle Folk paa Iorden skulde see, at du est kaldet efter HERrens Navn, og de skulde frygte for dig.

HERren skal gjøre dig til Hoved, og ikke til Halen; du skalt allene være over, og ikke under. 5 Mos. 28, 13. Saadanne Tanker havde Iøderne om Christi Rige; men see, det gaaer langt anderlede til. Iøderne ere ikke Hoved, men Hale, ere ikke Regentere, men Underdanere;

hver af dem maae gaae og lade sig beskrive til Skat, hver til sin Stad. Hvor ere de store og stattelige Løfter, som HERren havde gjort om den glædelige Tiid, paa hvilken Messias skulde komme? see, her maae hver Iødisk Mand gaae hen at lade beskrive sig til Skat; hver maae sukke og sørge under Trældommens Aag og Byrde.

Er dette det herlige Løfte, som HERren havde gjort Israels Børn, naar Christus skulde komme, sigende Es. 66, 13. 14. Som en Moder husvaler en, saa vil jeg husvale eder, og I skulde faae Husvalelse i Ierusalem. Og I skulde dette see, og eders Hierte skal glæde sig, og eders Been skal grønnes som Græsset; og da skal

HERrens Haand kiendes hos hans Tienere, og hand skal blive vred paa sine Fiender. Men agter her, I Gud Børn, hvorledes Verden og Verdens Gods ikke mindre forblinder Iøderne end Keyser Augustus. Thi ligesom Keyser Augustus tænke paa intet andet, end paa Skat. Saa tænker Iøderne paa intet andet, end paa Befrielse fra Skat og Tynge. De tænke ikke saa meget paa Befrielse fra Synd, fra Døden, fra Dievelen, fra Helvede, som paa Befrielse fra Skat og Tynge, som Keyser Augustus dem paalegger.

O elendige Mennisker! vide I ikke, I Iøder, at naar IESus Christus, eders og den gandske Verdens forlovede Frelser, skal komme, da skal Spiret og Herredømmet være tagen fra eder? Havde ikke eder Fader Iakob, den hellige Patriark saaledes spaaet og sagt paa sit Yderste: Spiret skal ikke tages fra Iuda, førend Siloch eller Messias kommer, 1 Mos. 49, 10. Kommer nu, I Iøder, og siger: nu have vi at vente Iesum, den forlovede Frelser. Spiret er bortagen fra Iuda; vi ere nu under fremmed Herskab, vi vandre nu hver af sin Stad, at lade os beskrive til Skat.

Men saadant tænke ikke Iøderne paa; alle have Øynene henvendte til Keyseren, som lader skrive Skat. Ingen tænker paa Messiaæ Tilkomst. Saaledes forholdt sig ikke i gamle Dage Abraham, der længtes efter at see IESu Tilkomelses Dag.

Saaledes forholdt sig ikke heller Iakob, hvilken, der hand paa sin sotte Seng tænker paa IESu Tilkomst, siger hand: HERre, jeg bier efter din Salighed. Tænker, hvor inderlig eders Forfædre raabte, sukkede og sagde: ach! at du vilde sønderbryde Himmelen, og du vilde fare ned til os. Nu hand er paa Veye at kome til eder, tænke I ikke paa ham, meget mindre berede I eder til, at tage imod ham. Men, du Guds Barn, giv Agt paa, hvorledes hverken Keyserens Bud og Befalning om Skat, ey heller Iødernes Utaknemmelighed og Vantro kunde hindre HERrens Løftes Fremgang, om IESu Christi Fødsel.

Det maae alt skee, som skrevet staaer Esa.46, 10. Mit Raad skal staae fast, og ieg vil gjøre alt det, som mig behager. HERren havde sagt til David 1 Krøn. 17, 11. Og det skal skee, at naar dine Dage ere ude, at du gaaer bort med dine Fædre, da vil jeg opvække din Sæd efter dig, som skal være af dine Sønner, og jeg vil stadfæste hans Stoel evindeligen. Ieg vil være ham en Fader, og hand skal være mig en Søn, og jeg vil ikke vende min Miskundhed fra ham; og jeg vil sette ham i mit Huus, og i mit Kongerige evindeligen.

Hvad synes eder, I Guds Børn, monne Keyser Augustus kunde gjøre HERrens

Ord til intet? det skal endnu hede, som der staaer i Ps. 2, 1. c. Hvorfore forsamles Hedningerne, og hvi tænker Folket saa forfængelig? Kongerne i Landet reise sig op, og Herrerne raadslaae tilsammen, imod HERren og hans Salvede. Lader os sønderrive deres Baand, og kaste deres Reeb fra os.

Men den, som boer i Himmelen, leer ad dem, og HERren bespotter dem. Thi enddog Ioseph af Galilæa, af den Stad Nazareth, maae efter Keyserens Bud og Befalning reyse til Iødeland, til Davids Stad, som kaldes Bethlehem, fordi hand var af Davids Huus og Slægt, at hand skulde lade sig der beskrive til Skat, med Maria sin trolovede Hustrue, som var frugtsommelig; saa bliver derfor HERrens Løfte ikke ude, som hand havde giort David om den evige Konge, der skulde komme af hans Afkom; men der alting synes at stride imod det Løfte om den evige Konge af Davids Slægt: da kommer Tiden, at Maria skulde føde. Agter, I Guds Børn, Guds underlige Raad, og betænker det, som HERren haverladet sige hos Propheten Esaias C. 55, 8. 9. Mine Tanker ere ikke som eders Tanker, og eders Veye ere ey heller som mine Veye.

Thi som Himelen er Høyere end Iorden, saaere mine Veye høyere end eders Veye, og mine Tanker end eders Tanker. Keyser Augustus gjør Davids Huus skatskyldig; tvinger ved sin Befalning Ioseph og Maria, atforføye sig til Bethlehem. Men HERrens Veye ere ikke som Menniskens Veye. Alt saadant skeer, og det mod al Keyserens Tanke og Forhaabning, at HERrens Løfte om den evige Konge af Davids Huus kandfuldkomes. Thi see, nu er Spiret taget fra Iuda, og det efter Iakobs Spaadom, til etVidnebyrd, at den evige Konge af Davids Slægt var forhaanden. See nu er Maria i Bethlehem, der at føde sin Søn, at det skulde fuldkomme, som sagt var ved Propheten Michæas, C. 5, 1. Og du, Bethlehem iIudæ Land, est ingenlunde den mindste iblant Iudæ Fyrster; thi af dig skal udgaaeen Fyrste, som skal føde mit Folk Israel, og hans Udgang er af Evigheden. Saa ville vi da sige med Esaias C. 46, 10. HERren Raadstaaer fast.

Vi ville synge med David Ps.135, 6. HERren gjorde alt hvad hand vilde i Himelen og paa Iorden. Vi ville sige med Paulus Rom. 9, 19. Hvo haver nogen Tiid kundet staaet HERrens Villie imod? Gud havde saaledes trøstet vore første Forældre:Qvindens Sæd skal sønderknuse Slangens Hoved. Og at man kunde vide, hvordan det skulde have sig med denne Qvindens Sæd, da havde HERren ladet sige ved Esaia, C. 7.14. til Achas: HERren skal selv give eder etTegn: see, Iomfruen er frugtsommelig, og føder en Søn, og du skalt kalde hans Navn Immanuel.

Og at ingen skulde kunde tvivle, at denne Iomfruens Søn skulde fødes efter Løfterne af David Stamme, da havde HERren udsendt sin Engel Gabriel til en Iomfru, som var trolovet en Mand, med Navn Ioseph, af Davids Huus, og lader hende sige: see, du skalt kalde hans Navn IESus; hand skal blive stor, og kaldes den Høyeste Søn, og Gud HERren skal give ham Davids sin Faders Stoel, og hand skal være en Konge over Iakobs Huus evindeligen, og der skal ikke være Ende paa hans Kongerige.

See, nu fuldkommes Løftet: og Maria føder sin første Søn, og svøber ham i Klude, og legger ham i en Krybbe; thi de havde ellers intet Rum i Herberget. Kommer nu, I Guds Børn, og siger i Hierte, Siel og inderste Aand med David af Ps. 8, rc. HERre, vor Regentere, hvad er et Menniske, at du tænker paa ham, og et Menniskens Barn, at du besøger ham? Du skalt lade ham være forladt en liden Tiid, men du skalt igien krone ham med Ære og Prydelse. O! vist haver du vor Gud tænkt paa os, og saaledes haver du vor Gud og Regentere tænkt paa os, at vi derpaa ikke noksom kunde forundre os. See, Ordet er bleven Kiød; see, Gud er aabenbaret i Kiødet; see Guds Søn er bleven ligesaa nær deelagtig i Kiød og Blod, som andre Børn.

Lader os gaae til Gud Fader, og sige til ham: saa haver du gode Gud Fader elsket Verden, at du haver givet os din eenbaarne Søn, at hver den, som troer paa ham, skal ikke fortabes, men have det evige Liv. Lader os sige til den gode Gud Fader: haver du givet os din egen Søn; hvorledes skulde du da ikke ogsaa naadeligen give os alle Ting med ham? Lader os gaae til den gode IESus Christus, den eenbaarne Guds Søn, og sige: HERre IESu, som est af Gud sat til en Arving over alle Ting; du som gjorde Verden; du som est Guds Herlighed Glands, og hans Væsens rette Billede; du som bær alle Ting med dit kraftige Ord; see, her svøbes du for min skyld i ringe Klude.

See, du henlægges som et Beest i en Krybbe; see, derer intet Rum for dig i Herberget. Ach! Hvad vil jeg herligen klæde mig, efterdi du svøbes i Klude? Ach! hvad vil jeg skatte Verden ringe, efterdi derudi er ingen Plads og intet Herberg til dig? Vend dig, mit Hierte, fra al Verdens Herlighed, og henvend dig til IESu, Guds eenbaarne Søns, Uselhed. Bort, du rige Mand, med dit Purpur, og dine kostelige Linklæder. Bort Herodes med dine kongelige Klæder.

Bort Dronning Bernice med din Bram og overdaadige Pragt .Ieg vil beskue

Guds Søns Tilstand, nu hand fødes til Verden, og sige efter den Guds Mands Pauli Underviisning 2 Cor.8, 9. I kiende vor HERre IESu Christi Naade, at hand for eders skyld er bleven fattig, der hand var riig, at I ved han Fattigdom skulde blive rige. Nu, Gud være lovet, veed jeg, hvor jeg skal søge Riigdom imod min Fattigdom.

Naar døden er forhaande, at det skal gaae med mig, som Iob sagde om sig: nøgen kom jeg af min Moders Liv, og nøgen skal jeg fare her fra igjen;naar Armoden og Elendigheden saaledes tilslaae mig, at mine Venner komme ligesom Iobs Venner, at have Medynk med mig, og at trøste mig; og de løfte deres Øyne op langt fra, og kiende mig ikke, opløfte deres Røst, og græde, og hver af Sorg river sin Kiortel sønder, og kaster Støv paa sit Hoved mod Himmelen, og sidder paa Iorden, og taler intet, fordi at Pinen og Elendigheden er stor; see, da vil jeg gaae til dig, o IESu! og søge Raad og Riigdom hos dig.

Thi du est fød nøgen, at du med din Retfærdigheds Kiortel og Kaabe skulde tildække mig; du est henlagt foragtelig i Krybben, atdu i de evige Boliger skulde indtage mig; der var intet Rum i Herberget for dig, at der skulde være en evig blivende Sted i Himmerig for mig. Hver gang da, Herre IESu, jeg seer min Nøgenhed, saa vil jeg tænke paa dig, og efterfølge dette Raad, som du Aab. 3,18. saaledes haver givet mig: jeg raader dig, haver du, HERre Iesu, sagt til mig, at du kiøber af mig hvide klæder, at du kand føre dig udi, at din Nøgenheds Skam skal ikke aabenbare.

Saa vil jeg da favne dig, HERre, med et glad Hierte og stadig Troe, og sige til Gud: see, min Gud, hvorledes jeg er klædt. Jeg haver favnet og fattet IESum; jeg haver iført mig ham; hand erdet rette, hvide, herlige og hellige Klædebon, med hvilket jeg vil for Guds Øyne og Ansigtaabenbare. Min egen Retfærdighed, allemine egne Gierninger, i hvor høye og hellige de kunde synes, er intet andet end nogle ringe Klude, og et besmittet Klæde, eftersom Propheten Esaias 64, 5. haver sagt: al vor Retfærdighed er som et besmittet Klæde; men, HERre IESu, naar jeg i inderste Aand haver ved Troen fattet dig, som ersvøbt i disse ringe Klude, og henlagt foragtelig i Krybben, da skal det i mig fuldkommes, som skrevet staaer hos Propheten Esaias C. 61, 10. Hand førde mig i Saligheds Klæder, og hand klædde mig med Retfærdigheds Kaabe.

Naar du Guds Barn paa denne Maade gudeligen beskuer den HERre IESum, som er svøbt udi Klude, og henlagt i Krybben, da skal det skee dig, som der

vederfores Hyrderne paa Marken, som hos Faarestierne vogtede deres Hiord om natten; til hvilke HERrens Engel traadde, og hvilke HERrens Klarhed omskinnede; og enddog de frygtede sig saare, saa hørde de dog af Engelen denne Trøst; frygter eder ikke; see, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket; thi eder er i Dag en Frelsere fød, som er den HERre Christus, i Davids Stad: og dette skulle I have til et Tegn: I skulle finde Barnet svøbt i Klude, og liggende i en Krybbe.

Hvo der nu fatter og favner den HERre IESum i Troen, og elsker ham, endog hand er henlagt i de ringe Klude, og med Hyrderne tager vare paa sit Kald og Embede, til ham holder sig de hellige Engle i Liv og Død. Thi saa staaer derskrevet Ps. 91, 13. 14. Hand haver befalet sine Engle om dig, at de skulle bevare dig paa alle dine Veye, og de skulle bære dig paa Hændene, at du skalt ikke støde din Fod paa nogen Steen.

Seer du ikke Englene tilforn, da skalt du vist see dem, naar det skeer dig, som det skede Lazarus, om hvilken Christus Luc. 16, 22. siger: hand døde, og Englene bare ham hen i Abrahams Skiød. Thi det skalt du fuldkommeligtroet, at saa fremt du setter al din Trøst og Tillid til IESum, som er fød for dig, og for din skyld er bleven fattig, da skal din Siel i Døden see, finde og føle, at det er sandt, som Paulus Ebr. 1, 14. siger: Ere ikke Englene tjenestagtige Aander, udsendte til Tieneste for deres skyld, som skulle arve Salighed?

Vær ogsaa vis paa, at dersom du fatter IESum i hans Fødsels Armod, og den med Troens Øyne daglig beskuer, og med tilbørlig Fliid, som Hyrderne her gjøre, vogter paa det Embede, til hvilket Gud dig haver kaldet: da skal HERren Klarhed omskinne dig. Den Naade skal Gud give dig, at du aldrig skal tænke af Hierte paa IESu Fattigdom, at HERren skal jo med himmelske Høyhed, Herlighed og Klarhed i inderste Aand oplyse dig. Thi saa haver Guds Aand talet ved Paulus 1 Cor. 8, Vi, som beskue den HERre IESum i Evangelio, vi see HERrens Klarhed som i et Speyl, og vi forvandles til det samme Billede fra Herlighed til Herlighed, og det ved HERrens Aand. Troe fuldkommeligen, at saa tit du tænker hierteligen paa IESum Christum, som er bleven et Meniske for dig, da forvandles dit Hierte efter Guds Billedes Klarhed.

Og naar Gud haver nu lang Tiid ladet sin Klarhed skinne i dit Hierte ved Evangelii Prædiken om den HERre IESu Christo, da skalt du selv omsider efter dette Liv blive end ogsaa paa Legemet saa herlig, at du skalt blive IESu Christi

forklarede Legeme liig; og da skal Iesu Christi Bøn til sin himmelske Fader fuldkommes i dig, som saaledes lyder Ioh. 17, 24. Fader, jeg vil , at de, som du haver givet mig, skulle være der, hvor jeg er, at de skulle see min Herlighed, som du haver givet mig. Thi du haver elsket mig førend Verdens Grundvold blev lagt.

Naar vi komme did, da skal HERrens Klarhed retteligen omgive os; thi den Stad, som er i Himmelen, haver ikke Soel eller Maane behov. Thi Guds Herlighed haver oplyst Staden, og Lammet erdens Lys. Og Hedningerne af dem, som erefrelste, skulde vandre i dens Lys, og Kongerne paa Iorden føre deres Ære og Priis til ham. Hvad vilt du nu ræddes for nogen Ting? tænk paa Engelen Ord: frygter eder ikke; see, her forkyndes en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket. En Frelser er os fød, den HERre Iesus Christus i Davids Stad.

Siig og syng med David i Ps. 27, 1. HERren er mit Lys og min Salighed, for hvem skulde jeg frygte? HERren er mit Lives Kraft, for hvem skulde jeg grue? Siig og syng af Esaias C. 41, 13. 14. Jeg er HERren din Gud, som holder dig ved din høyre Haand, som siger til dig: frygt ikke, jeg hjælper dig. Derfor frygt ikke, du Orm Iakob, jeg hjælper dig, siger HERren, og din Frelser er den Israels Hellige.

Tænk paa Iesu Ord Aab. 1, 17. 18. Frygt ikke, jeg er den første og den sidste; og jeg haver Helvedes og Dødsens Nøgle. Og hvor er det mueligt, atnoget retsindigt Guds Barn kand frygte, som i tilbørlig Guds frygt betænker disse Englen Ord: eder forkyndes en stor Glæde, som skal vederfares alt Folket. Lad være, at du est en grov Syndere, og maae af Hiertet for din Synds skyld sukke og sige: hvo vil frie mig af dette Døds Legeme? Derfor est du ikke udelukt fra dene Glæde, som Iesus ved sin Fødsel haver forhvervet.

Thi denne Glæde forkyndes ikke saa og hører ikke hen til et ringe Antal, eller allene til de Retfærdige, men til alle Folk. Hør Iesu Christi glædelige Ord Matth. 11, 28. Kommer hid til mig alle I, som arbeide og ere besværede, jeg vil vederqvæge eder. Hør Paulus Tit. 2, 11. Guds saliggjøende Naade er aabenbaret for alle Mennsker. Hør Iohannes 1 Ep. 2, 2. saaledes sigende: Iesus Christus er en Forligelse for vore Synder, dog ikke allene for vore, men endogsaa for den gandske Verden. Hvad vil du nu rædde for nogen Ting, efterdi dig er en Frelser fød, som er Christus Davids Stad. Hvad kan Verden gjøre dig?

Thi saa siger din Frelser Iesus Ioh. 16, 33. Værer trøstige; thi jeg haver

overvundet Verden. Hvad vilt du rædde for Synden? Iesus er din Frelsere, hvilken der saaledes taler til dig, Matth. 9, 13. Ieg er ikke kommen, at kalde Retfærdige, men Syndere til Omvendelse. Hvad vilt du frygte for Dievelen? om din Frelsere Iesus staaer der skrevet 1 Ioh. 3, 8. Dertil er Guds Søn aabenbaret, at hand skulde til intet gjøre Dievelens Gierninger. Hvad vilt du lade dig forstyrre af Døden og Helvede? siig og syng: Død, hvor er din Brod? Helvede, hvor er din Seyer? men Gud være lovet, som giver os Seyer formedelst vor HÈrre IEsu Christum, 1 Cor. 15, 55. 57. Lof, tien, og tak du, min Siel, for saadan Naade din Gud; gjør som Englene gjorde, om hvilke Evangelisten skriver, atten Himmelske Herskares Mangfoldighed lovede Gud og sagde: Ære være Gud i det Høye, og Fred paa Iorden, og i Mennisken en Velbehagelighed.

Naar jeg tænker paa din Fødsel, HÈrre Iesu, da kand jeg intet andet, end sige: Ære være Gud: Ære være dig Gud Fader, at du haver saaledes elsket Verden, at du haver givet os din eenbaarne Søn, at alle de, som troe paa ham, skulle ikke fortabe, men have det evige Liv. Ære være dig Iesu Christe, at du for vor skyld est bleven fattig, der du var riig, at vi ved din Fattigdom skulde blive rige.

Ære være dig, du værdig Hellig Aand, du som haver aabenbaret os, at Gud sendte sin Søn, født af en Qvinde, og Loven underdanig, paa det hand skulde forløse os, som vare under Loven, at vi skuldefaae Børnenes Udkaarelse, ved hvilken Guds og Iesu Aand, der sendes os i vore Hierter, vi ogsaa raabe: Abba, kiere Fader. Nu veed jeg, at der er Fred paa Iorden. Gud er vel tilfreds med os; thi dersom Gud ikke sparede sin egen Søn, men gav ham hen for os, hvoledes skulde han ikke ogsaa naadeligen give os alle Ting med ham? Englene ere tilfreds med os; thi om dem staaer saaledes Ebr. 1, 14. skrevet, at Englene ere tienstagtige Aander, udsendte til Tieneste for deres skyld, som skulde arve Salighed. Vort eget Hierte og Samvittighed er vel tilfreds med os; thi vi, som ere retfærdiggjorte ved Troen, have Fred med Gud vedsvor HÈrre IEsu Christum. Og dersom endskiønt vore Hierter fordøme os, saa vide vi, at Gud er større end vore Hierter, og kand i Christo stille vore Hierter tilfreds med os; thi alle Ting tiene dem til gode, som elske Gud, Rom. 8, 28.

Lad nu saa være, at Dievelen, Verden, Helvede, og Synden gjøre Anløb paa os, det hielper intet; vi vide, at Gud haver Velbehagelighed i os Mennsker. Derfor om her endskiønt er Sorrig, Bedrøvelse og Elendighed forhaande i Verden, saa er det dog Trøsten, at Gud haver Behagelighed til os i Christo, og kunde vi derfor gladeligen sige og synge med Paulus Rom. 8, 35. Hvo vil skille os fra denne

Christi Kierlighed? Trængsel, eller Angest, eller Forfølgelse, eller Hunger, eller Nøgenhed, eller Fare, eller Sverd?

Ieg er vi paa, at hverken Død eller Liv skal skille os fra den Gud Kierlighed, som er i Christo Iesu vor HÈrre. Hvosom saaledes i dene Verden betragter med denne Engle-Skare vor Frelseres Iesu Christi Fødsel, hand skal i sin Tiid komme i Himmeriges evige Glæde, og der med Englene paa ny synge og sige af Aab. 19, 1. Saligheden, Æren, Magten og Prisen være HÈrren vor Gud.

Den Glæde give os Gud Fader, Søn og Hellig Aand, Amen.

Bønnen.

HÈrre Gud, himmelske Fader, vi takke dig for din store Naade og Barmhiertighed, at du haver ladet din kiere Søn annamme vort Kiød og Blod, og formedelst ham haver naadeligen hiulpet os fra Synden og den evige Død.

Vi bede dig, oplys vore Hierter med din Hellig Aand, at vi for saadan Naade kunde være taknemmelige, og dermed trøste os i al vor Nød og Fristelse, og saa blive evindeligen salige; formedelst den samme din kiere Søn vor HÈrre Iesum Christum, som med dig lever og regnerer i Hellig Aands Enighed, een sand Gud fra Evighed og til Evighed, Amen.

Kilde

Det danske Sprog- og Litteraturselskab v. Bjørn Kornerup, Kbh., 1934

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Juledag, Prædiken, Prædikener fra 1600-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jesper-brochmands-praediken-juledag>